

ILLA BEREK

BEREKFÜRDŐ

IV. évfolyam 4. szám - 2018. december

Negyedévente megjelenő, ingyenes önkormányzati lap

„Egyetlen parancs van: (...) igyekezz úgy érezni, gondolkozni, cselekedni, hogy mindenkinek javára legyél.” (Weöres Sándor)

Adventi gyertyagyújtás

**Kellemes karácsonyi ünnepeket
és sikerekben gazdag,
boldog új évet kívánnak
az újság szerkesztői,
munkatársai és
Berekfürdő Község
Önkormányzata!**

VISSZATEKINTŐ

XXIV. Berekfürdői Nemzetközi Nagykun Művésztelep

A tábor az elmúlt évek gyakorlatának megfelelően május elején került megrendezésre.

A szokásos létszámban vettek részt a festők. Előadások és poroszlói kirándulás tarkította a tábor 10 napját, melyet a festők műveinek bemutatása, kiállítása zárt.

A 2018. évben is újabb festményekkel gazdagodott a település.

Nagy Istvánné

Csíkszentkirályon a Dalma Dance Club

A Csíkszentkirályi Fúvós zenekar meghívására érkeztek a gyerekek a településre. A Csíkbánkfalván tartott fúvós zenekari találkozó különlegességévé vált a gyerekek felvonulásával. A kirándulás során alkalom nyílt a Gyilkos-tó megtekintésére, ahol vízszintesen esett az eső, és sikerült ellátogatni a Csíksomlyói-nyeregbe is.

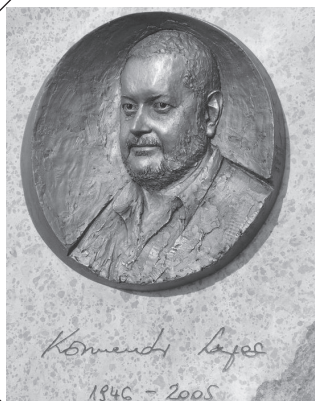

Könyvajánló a kedves Olvasóinknak

Még kapható a Bod László Művelődési Házban a Sarusi Mihály által szerkesztett „... ne csodálkozz:/ itt lakik a nyár!” (Írotáboriak Berekről, Körmenről, egymásról) című könyv, melyet Berekfürdő Községi Önkormányzata adott ki 2018-ban. Megvásárolható 1200 Ft-ért.

2018. szeptember 3. Jókai Anna emlékkövét készítette: Györfi Lajos, ajándékozta: Dr. Hajdu Lajos, helyszíne: Berekfürdői Gyógy- és Strandfürdő

A Megyei Értéktár Bizottság 2018. május 9-i határozatával: „Körmen Lajos írói munkásságát” nemzeti értéknek nyilvánította és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Értéktárba felvette.

Falinaltár bereki képekkel 2019

Szép kivitelű, ízléses és tartalmas falinaltárral örvendeztette meg településünk lakosait Berekfürdő Község Települési és Idegenforgalom Fejlesztési Alapítványa.

BEMUTATJUK...

...KÖRMENDINÉ BAKSÁN MÁRIÁT

Marika néni szíven viseli az állatok sorsát, maga kutyát és cicát is tart. Amikor teheti, a kertjét gondozza, kitehethné a „Tisza udvar, rendes ház” táblácskát. Megfontoltan beszél, türelmesen hallgat, szociálisan érzékeny ember.

Korán megtanult olvasni, nagypapjának a Nimród vadászlapból olvasott fel a Biblia mellett. Első verse 1976 decemberében jelent meg a Jászkunság irodalmi folyóiratban Útravaló címmel. Írt novellát a Mozgó Világba, szociográfiát a miskolci Napjainkba.

Körmendiné Baksán Mária 12 évig volt Berekfürdő képviselője. A Bereki Irodalmi Társaság oszlopos tagja. Elek György (alias Ruzicska Ferenc) Berekfürdő története c. könyvéhez előfizetőket gyűjtött. Barátnője, Keresztes Ágnes szociográfiai írásai általa juthatnak el az Illa Berek olvasóihoz. 2010. július elsején szociális és kulturális munkájáért településünk Berekfürdőért kitüntetéssel jutalmazta Körmendiné Baksán Máriát. Amikor becsöngettem hozzá, hogy beszéljessünk életéről, már írásban összefoglalta sorsának legjelentősebb eseményeit a következőképpen. „1944 karácsonyának szombatján szü-

lettem a Szatmár megyei Nyírparsznyán. Mire az ünnepek elmúltak, anyám megözvegyült. 23 éves volt; a bátyám 2 éves. Édesapámat élőnek sose láttam. A róla hallottakat összeférceltem a róla maradt katonafényképekkel. 6 éves koromban lett egy nevelőapám és egy öcsém, majd 3 év múlva még egy öcsém. Akár teljes család is lehettünk volna, bár anyám nem ment férjhez. Baksán Györgynéként halt meg 82 éves korában. Az általános iskolát szülőfalumban végeztem. Szolnokon jártam és végeztem az egészségügyi szakiskolában, Karcagon érettségiztem levelező tagozaton. (A Gábor Áron Gimnáziumban.)

Az életemet meghatározó munkahelyem egyike az egészségügy volt, ahol ápolónőként dolgoztam 1985-ig, majd 2016-ig, nyugdíjazásomig a megyei gyermekvédelmi intézetnél gyermekvédelmi felügyelőként. Berekfürdőhöz érzelmileg közel 50 éve kötődöm. Karcagon laktunk és gyakran kijártunk. Aztán elhatároztuk, hogy itt fogunk letelepedni. A sors mégis Szolnokra vitt. De itt vettünk egy kis házat, hétvégeken hazajártunk. 1981-ben elváltam és végleg Berekfürdőre költöztem.

Az 1991. szeptember 8-i nép-

szavazáson a Karcag várostól való elszakadás mellett döntöttek a berekiek. Közéleti munkám ekkor kezdődött, 3 cikluson át voltam települési képviselő.

1999 januárjában még egy nagyon jelentős döntést hoztam. Felvállaltam egy 11 éves kisfiú gondozását, nevelését. Ma már az a kisfiú felnőtt. Boldoggá tesz, hogy komoly, megbízható ember lett belőle, aki geológusként dolgozik.”

Útravaló:

*Míg a hold
a csillaggal hempereg
rám kiált a kamrába
akasztott lónyereg
Indulj el éjszaka
Itt a batyud
Benne pogácsa
Anyád özvegyi ruhája
Egy háromlábú szék*

*Néhány madárfüttty
Benne tallérszavak
Tenték. Csicsiják
Méhembéhem királynő
Tengeribengeri király
De vigyázz
Hiába ne csörgesd
Hiába fel ne váltsd*

Baksán Mária

A Berekfürdői Veress Zoltán Általános Iskola Iskolanyitogató foglalkozásokat szervez leendő első osztályosok és szüleik számára 2019. január 17-én, január 31-én, február 14-én, valamint február 28-án 15 órától a megújult iskolaépületben. Szeretettel várnak minden érdeklődőt az iskola pedagógusai!

VISSZATEKINTŐ

Czupp Pál kiállítása

„1956. október 6-án született Kunhegyesen. Tősgyökeres kunhegyesi családból származik. Középiskolai tanulmányait Törökszentmiklóson végezte. Állattenyésztői üzemmérnöki diplomáját Hódmezővásárhelyen szerezte. Egy évtizedet dolgozott a kereskedelemben, s kereskedelmi menedzser másoddiplomát is szerzett. Életét a nagykunsági, vidéki élet örökre meghatározta, melyet

a néphagyományhoz, a Kunság kultúrájához való ragaszkodás jellemez. Hosszú időn keresztül gyűjtötte óvónő feleségével a különféle népi eszközöket, cserépedényeket, porcelánokat, lámpákat és egyéb használati tárgyakat. Leginkább azonban a fából készült dolgok iránt érdeklődött, egy vajfor-

ma látványa is csodálattal töltötte el. Sokáig töprengett, hogy meg kellene próbálni a fafaragást, a tárgyalkotó népművészetnek ezt az ágát.

1990 óta farag. Ekkor úgy érezte, hogy eljött az ideje az alkotásnak. Kézbe vette az első darab fát és jó néhány nap alatt bicskával kiformázta egy paraszt ember fejét. Az alkotóvágy nem hagyta nyugodni, vésőket vett és egyre több faragást készített. A fafaragást senkitől sem tanulta, autodidakta módon képezte magát.

Szabadidejében végzi ezt a számára örömet és kikapcsolódást jelentő alkotó tevékenységet. A kezdeti hobbiból mára megszállottság, elhivatottság lett a népi kultúra és a hagyományőrzés iránt.” (Forrás: internet)

A művész Kunhegyesen él és dolgozik. Fafa-
ragásai nagy sikert arattak a látogatók körében. Az egy hónapig tartó berekfürdői kiállítását sokan megtekintették. Gyöker bűtorai, használati eszközei régi emlékeket idéztek.

BIRKAFŐZŐ FESZTIVÁL

Ez évben is nagy sikert aratott a karcagi birkafőző fesztivál. Marketing szempontból nagy jelentősége van, hiszen a rendezvény nagy látó-

gatottsága miatt sokan találkoznak a településsel. Berekfürdőt Litkei Ferenc képviselte. Két darab birkát főzött, mely pillanatok alatt elfogyott.

SZENT IVÁN ÉJ

A rendezvény 3 év alatt szépen kinőtte önmagát. Már néptánc fesztiválként is emlegetik. Ez évben a szokásoknak megfelelően a Kokas banda húzta a talpalávalót. A Berekfürdői Hagyományőrző néptáncsoport segítségével a hívó szó a településen végig sétálva több száz embert generált a rendezvényre. A tűzsonglőrök produkciója színesítette a programot. A rendezvény nem jöhetett volna létre Kustár Péter már professzionális máglyája nélkül. Ezúton köszönjük a segítséget. Az Idegenforgalmi alapítvány fizikálisan és anyagiilag is támogatta a rendezvényt, az elmúlt évek gyakorlatának megfelelően.

Nagy Istvánné

VISSZATEKINTŐ

Alkotó Kezek Kiállítás

Néhány éve, amikor az első Alkotó Kezek Kiállítás ötlete megszületett, majd a gondolatot tett és szervezés követte, még nem gondolta senki, hogy a kiállítás ennyire népszerű lesz, ennyi embert mozgat meg most, 2018-ban is itt, Berekfürdőn.

Az ember számára az alkotás mindig is egy fontos folyamat

hozzátesszük a világhoz. Annak mindig célja, feladata van, legyen az egy étel, egy építmény, egy használati tárgy vagy dísz-tárgy. Ha körbenézünk a körülöttünk szépen elrendezett tárgyakon, talán már nem is tudjuk eldönteni, hogy hasznáért, vagy az általa megélt látványért fontosabb nekünk. Olykor legalább

belevarrjuk, beleolvasztjuk vagy vessük önmagunkat, jelenünket, múltunkat. Ugyanakkor hagyományaink megélése, továbbélése, továbbadása is a ma feladata, s azt hiszem, ennek megvalósulása tisztán látszik a ma megnyíló Alkotó Kezek Kiállításon. Itt most a berekiek megmutatják, közönség elé tárják, mi okoz számukra örömet, mivel gazdagítják családjukat, baráti körüket, s mit adnak tovább.

A kunhímzés, a vert és horgolt csipke a Bereki Irodalmi Társaság keretében működő Kézműves Alkotó Szakkör kiemelten fontos értéket képviselő kincsévé vált. Őrizzük, féltjük, épp ezért készítjük, s mutatjuk meg a népművészet Nagykunságban élő motívumait, színeit, tárgyait.

volt és lesz, csupán az anyag és az eszköz változik az évek, évszázadok és ezredek alatt. Alkotunk, amikor főzünk, amikor építkezünk, de alkotunk akkor is, amikor családot alapítunk, vagy egyszerűen gondolkodunk. Gondolkodunk arról, hogyan lesz a gyümölcsleves ízletesebb, a ház élhetőbb, a horgolt terítő szebb, a fafaragvány kifejezőbb, a rajz, a festmény élethűbb.

Mert ami a kezünkben, a kezünk alatt születik, azt mind

annyira gyönyörködtet minket valami, mint amennyire hasznos, szükséges, de jó olyat is létrehozni, melyet csupán szépségéért szeretnénk megalkotni.

Tárgyainkban ötvözzük saját érzéseinket, igényeinket az elődöktől tanult mozdulatokkal, folyamatokkal s az egyéni tehetséggel. Hogy mi magunknak alkotunk, vagy szűkebb környezetünknek, esetleg széles körben értékesítési szándékkal, valójában mindegy, hisz beleszójuk,

Vigyék magukkal a lelkükben, s szívükben, őrizzék tovább Önök is mindazt az értéket, amit ez a kiállítás Önök elé tár(t) úgy, ahogy Morus Tamás üzeni: „A hagyomány nem a hamu továbbadása, hanem a láng őrzése”.

Koszna Anita

NAGYNÉ TÖRÖK ZSÓKA ÉS A FAZEKASSÁG

Nagyné Török Zsóka neve ismerősen csenghet az egykori bereki iskolások számára, de az emlékek biztosa többükben is él, amint egy kedves, mosolygós fazekas néni segítségével egy korongon tárgyak és élmények születtek agyagból a gyermek-kezek alatt. Bennem mindenképp megmaradtak és élénken élnek azok a Veress Zoltán Napok, amikor megmutatta nekünk az agyagot és azt a folyamatot, ahogy abból tárgy készül a korongozás által.

Most, hogy tanulmányaim kapcsán alkalmam nyílt elmélyülni a tárgyi néprajzban, szinte egyértelmű volt, hogy őt és munkásságát szeretném jobban megismerni.

Beszélgetésünk egy egyszerű kérdéssel kezdődött: Hogyan lett fazekas?

Rögös úton... Óvodás kora óta nyitott volt a kézművességre, nagyon szeretett rajzolni. Később járt rajzsakkörre, tanárai segítettek, új technikákat sajátított el tőlük. Szakkönyvekkel terelgette a kamaszlány érdeklődését sógora. 13 évesen a té-

vében látva varázsolta el a korongozás, s elhatározta, hogy ki fogja próbálni. Valószínűleg itt kezdődött a „szerelem”.

Jó tanuló, jó sportoló lévén sok helyre eljutott, kinyílt számára a világ. Országos versenyeken indult, felfedezték mint futót, így került Szolnokra a Varga Katalin Gimnáziumba rajz-testnevelés tagozatra. Ott a rajztanára közbenjárásával próbálhatta ki először a korongozást. Lelkesedése a korongozás iránt tovább nőtt, hiszen munkái jól sikerültek. Viszont igen nehéz döntés előtt állt az érettségi évében, ugyanis választania kellett a képzőművészet és a sport között, szülei pedig munkavállalásra ösztönözték. Végül jelentkezett Karcagra keramikus-képzésre, emellett Győrfi Sándorhoz járt rajzolni. A sportolói vénáját se hagyta veszni, eljárat kézilabdázni is.

Tiszafüreden Szűcs Imre bácsi felvette maga mellé dolgozni, így 5 évig volt Imre bácsi tanítványa, s munkatársa. 1998-ban indult saját műhelye, ahol családok, iskolás csoportok is ki-

próbálhatják az agyagozást, korongozást. Idén egy iskolába is várják foglalkozásokat tartani, amit nagy feladatként él meg.

Sok megrendelése és kiállítás van, pályázatokon is részt vesz, termékeit pedig viszi vásárokbá is. Első edényei főleg bögrék voltak: barna kávékészlet, pöttyös bögrék, fürdői edények.

A tiszafüredi és mezőcsáti motívumok mellett több modern dologgal is kísérletezett, hisz nyitott az új technikákra, tehát úgy próbál megmaradni a régi-nél, hogy egyúttal újít is egy-két dologban. Kísérletezik effekt mázakkal is, nem szeret egysíkú lenni. Kedvenc edényei a butellák, kedvenc motívumai a tiszafüredi, mezőcsáti eredetűek, különösen a madarak, virágok, azon belül a tulipán, kedvence a gömbölyű forma, ez köszön visza legtöbb munkájáról is.

Arra törekszik, hogy egy-egy alkotása érzelmet váltson ki az emberekből és belőle is.

Német Hanna
a Debreceni Egyetem
néprajz szakos hallgatója

„ÜVEGET PRÉSELTEM” BARANYAI LÁSZLÓ

„A kazánt én építettem, mert tudtam előre, hogy ha az oroszok kimennek, a gáz ára fel fog menni. Ezen akkora a nyílás, hogy szalmabálával lehet fűteni, de most fagyókér van benne. Az ajtót is én tettem ide, hogy a konyhából ki tudjunk járni. Van már földgáz az utcában, csak mi nem vezettük be. A konyhában palackos gázzal főzünk. Amikor idejöttünk, a két oldalon volt vagy tíz ház. Egy nagyon nagyot akartam, egy háromszobásat, de láttam, hogy ezen a telken ez is elég. 1985-ben épült, mögötte 1982-ben volt egy kicsi, már bánom, hogy nem abban maradtunk. Azt csak az építkezés idejére engedélyezték, később le kellett bontani, de más is meghagyta, és inkább fizeti a büntetést.

Születni a karcagi határban születtem, az nem bereki rész volt. Négy nővérem volt, és egy bátyám. Eredetileg kilencen voltunk. Ahogy anyám elmondta, az egyik testvéremet játék közben felrúgták, és eltörött a gerince. Tíz éves lehetett, utána másfél évre meghalt. A másik bátyám szögbe lépett, és két-három hétig élt, ő hamar meghalt. Nyolckilenc éves lehetett. Egyet nem tudok, de fiú volt, engem annak a nevére kereszteltek. Kemény világ volt az. A gyerekek kint születtek a tanyán, és hat éves korukban már dolgoztak. Én féltem a disznótól, de azért hajtottam. A tanyasi világban nem volt olyan nagy igény. Nekem az iskolában még csak egy könyvem volt, azt később eltettem a katonaládámba. Én magam csináltam kristálydetektoros rádiót, először azt hittem, hogy ez nagy valami, de csak kihúztam a szabadban két drótot, tettem hozzá két tűt, és ez

a rádiónk még az ötvenes években megvolt.

Édesapám harmadosként dolgozott. A harmadosság azt jelentette, hogy odaköltöztünk egy gazdához, a földet az apám művelte, de a gazdáé volt a jószág, a gép. Szentmihálykor kötötték meg a szerződést, és akkor csak ennek a gazdának volt szabad dolgozni. Korlátlan számú baromfit tarthatunk, de a tehenet gondozni kellett, neki néha tejet vagy túrót vitünk, hízót kettőt-hármat. Az övé volt az ökör, bivaly, tehén, felszerelés, a ló. Istálló volt, amennyi kellett. Mi 1941-ben költöztünk a bereki tanyára. A legutolsó helyen a gazdának 30 holdnál többje volt, ebből 10 hold minden termése a miénk volt. Az adó, a biztosítás, a vetőmag mind abból a kétharmadból ment. Nekünk fél hold veteményesünk volt, de azon minden megtermett, mert az a fél hold nagyon nagy! 44-ben négy ökör volt szántani, két tehén, meg a kisborjú. Tévedésből lelőtték, át az istállón jött a lövedék. Nagyobb istálló volt, mint ez a ház! Ha mellette a tanyát találja el, mi se maradunk meg. De életben maradtunk, a jószág pusztult el. Emlékszem, hogy én a gádos, azaz gangos tanyán ki akartam kaparni a lövedéket. A lóistállóból a hat lovat elvitték az oroszok.

Amikor jött a háború, a bátyámat is elvitték katonának. Ő hazajött, mert átállt az oroszokhoz. Amikor az apám negyvenhétben meghalt, őt abban az évben elhívták rendőrnek, pedig csak két osztályt végzett, de kapott egy olyan papírt, hogy a polgári életben kivételes előnyöket élvez. Jó messze vitték, mert Mosonszentjánoson volt rendőr. Ötvenháromban aztán kirúgták,

lecsukták, elvették a papírt, mert megverte a parancsnokát. Az úgy volt, hogy nem vitte el a feketén vágott disznót, mert a gyerekek ott sírtak, és ő is nagycsaládból származott, és tudta, hogy mi az, hogy nincs. Azt mondta, hogy ha nektek lehet feketén vágni, nekik is lehet! Hazajött ötvenháromban, és mint tsz-tag dolgozott. Én is tudtam, hogy az elv nem jó, az biztos, mert nekem még megvan a beszolgáltatási könyvem...

Ötvenhatban megint újra baj lett vele. Én is nemzetőr voltam, de ő tartott egy előadást itt Berekfürdön, és a kunmadarasi repülőtér parancsnokával megbeszélték, hogy a repülőgépekkel nekikmennek az oroszoknak. Azt a parancsnokot később elvitték, sose láttuk többet. Ő ötvenhétben az amnesztiáig bujkált, én hordtam neki az ennivalót biciklivel. A Sas csárdában volt, de nem találták. Amikor Kádár azt mondta, hogy aki nem gyilkolt, az nem kap halálbüntetést, jelentkezett. Huszonhárom hónapra lecsukták, utána alkalmi munkát végzett, és jószágot tartott. Se családja, se senkije, csak ivott. De elnézték neki, mert sokat szenvedett. Eléldégült egyedül. Ő huszonegyben született, és nem is tudom, nyolcvankilencben mikor halt meg.

Nekem nyolc általánosom volt, géplakatos voltam, gázszerelő és motorszerelő, mert ötvenháromban az volt az első. Még a gépállomáson kezdtem, a vasúttal jártam be ősztől, és nyáron a brigádtanyán laktam. Azt úgy hívták akkor, ott tartották a gépeket. A gépállomáson dolgoztam ötvenháromig, utána átvett a Béke tész. Ott dolgoztam ötvenhatig, akkor a tész felbomlott, én bevonultam, Mezőtúrra és Békéscsa-

bára vittek. Lövész voltam, baka. Ötvennyolc őszén újra alakult a téesz, és amikor kezdődött a téeszek egyesítése, Magyar-Bolgár Barátság lett. Átjöttem ide, a téesz adott egy másik tanyát. Az előzőt lebontották, olyan rossz volt.

1962-ben nagyon haragudtam a téeszre. Itt még vaskerekű traktorok voltak, és egy gumikerekű. Amikor én elmentem a traktoros iskolába, annak ígérték, aki a legjobban végez. Ketten mentünk, én jól átmentem, a másik megbukott, de az az elnök rokona volt. Azt mondta akkor, hogy adjunk még egy esélyt a másiknak, és nem én kapom a gumikerekűt, amire nagyon számítottam, mert ez akkor nagy újdonság volt. Akkor mentem el az üvegyárba, és hatvankilencig ott dolgoztam.

Üveget préseltem. Sok mindent csináltam, a legnagyobb az a hajó jelzőbúra, amit ma is használnak. Az két kilogrammos, és húsz centiméter magas, a külseje fényviszaverő volt. Ezt hatvankilencig csináltam, aztán nyolcvankettőben szintén, de akkor már alig bírtam azt a nyolcvan-kilencven kilós formát. Először ötvenkét fok van, ezt azért tudom, mert a nyakamba akasztottam a hőmérőt, és hátul meg huzat jött, mert a ventilátor fújja ránk a szabad levegőt, mindig egy pontra ugyanoda. A munkavédelmet se tudtuk elkerülni, azt be kellett tartani. Amit lehetett. Ha a meleg üveg lefolyt, az egy csíkot hagyott a lábamon. Nem volt balesetem nekem, de körülöttem nagyon sok volt. Csak benne va na talpamban egy milliméternyi üvegszilánk, ami sose jön ki. Hát akkor nem lehetett betegállományba menni a szocialista brigádból, mert rontottuk volna az átlagot! A brigádnaplónk megvolt sokáig. Itt ez a munka volt a legnehezebb, de a Vegyiművek veszélyesebb volt.

Az első házasságomból született Éva (1961), ő most Szolno-

kon lakik. Julianna (1962) Karcagon van, az első férje meghalt, most a másodikkal él. Szolnokra költözött László is (1964), János (1966) Budapestre. Évának egy fia, két lánya van. Lászlónak és Jánosnak, mindkettőnek egy fia, egy lánya. Összesen kilenc unokám van. A második házasságomból született Gábor a szomszédban lakik, nekik egy fia és egy lánya van, de a kislány szinte születése óta itt van, az édesanya betegsége miatt itt nevelkedik.

Tizenegy év után váltunk el mindketten. Az én négy gyermekem mind nálam maradt. Elmondom nyugodtan: a feleségem nem felelt meg, nem volt alkalmas. Amikor a gyerekek születtek, akkor még nem volt baj, de ő inni kezdett. Hogy a házasságunk így megromlott, én úgy voltam, vele, bármit letűnök, csak a négy gyerek maradjon együtt. Őt itt már mindenki ismerte, és azt mondta, hogy itt nem tud megváltozni. Elmentünk Tiszavárkonyba, de az sem segített. Ott váltunk el. Ő öt-hat éve meghalt, és a főbűnös az ital volt.

Hatvankilencben mentem el innen, és hetvenkilencben jöttem vissza, augusztus tizenkilencedikén küldték a kocsit értem. A termelőszövetkezetben dolgoztam, mint lakatos, és ott kaptam egy tanyát. Volt benne egy szoba meg egy konyha. Az édesanyám is mindvégig velünk élt – vagy én övele. Sose érezte velem, hogy én vagyok a kedves, de én voltam a legkisebb. Ő 1894-ben született, és 1982-ben halt meg itthon.

1976-ban vettem el a mostani feleségemet. Jártam kirándulni a gyerekekkel, és őt úgy ismertem meg Mihálygergén. A rendőr el sem akarta hinni, mikor egyszer megállított, de az oldalkocsiban ketten ülnek bukósikakban, a harmadik meg mögöttem. A negyedik otthon maradt az édesanyámmal, mert mindig az a három jött

velem, amelyik a legjobban akart. A váláskor Évát meg Lacit az édesanyjának ítélték, de hamarosan hozzám kerültek. Abban a kis tanyában aktunk mindannyian a hat gyerekkel, meg mi hárman. Itt bent a szobában volt három ágy meg egy kanapé és egy asztal, ami mellé még két-három szék elfért. Iskolába ők Karcagra jártak, ott laktak a tanyai kollégiumban, de a hét végén meg a nyári szünetben ketten feküdtek együtt. Legtöbbet a vízdíjra költjük, de inkább ennivalóra. Mi fizetjük a kislány óvodáját is. Már most nem tudunk a hobbikertbe kijárni, az bérbe van adva. Itt a kertben megerem, ami kell nyáron, de kicsi ez a terület. Baromfi nincs, csak japán tyúk. Az dísznek való, de jó tojó. Hordatjuk a tejet háztól, másodnaponként egy litert a tanyáról. Száz forint literje, de az még igazi, ahogy a gép kifeji. A lángos már nem olyan, még ha kemencében sütik is, mert más a kenyér is, más a liszt. Az édesanyám még a lángos tésztáját csak botra tekerve tette be, megrántotta, hogy kiterüljön, és úgy sütötte ki. Disznót már hatodik éve nem öltünk. Nem foglalkoztunk vele, mert ránk romlott a hús a csontról, akárhogy pácoltam. A hűtőládába se fér, és a boltban megvesszük fele áron. Mióta a takarmányt is venni kell, már nem éri meg. Mi nem szoktunk füstölt szalonnát csinálni, a sózott szalonna jobb. A hurkát itt úgy készítik, hogy előre elkavarjuk rizzsel az egészet, és aztán háromfélét készítünk. a Vörösbe kerül a főtt vér, hagyma és kömény. A májasba kolbászhúst is teszünk. Tüdősben a belsőség van, és majoránna. Amikor én nyugdíjba mentem, megfogadtam, hogy sose kelek fel hét óra előtt. Ha kigyógyulnék, az lenne a legjobb. Meg hogy a gyereket segítjük.”

Keresztes Ágnes

VISSZATEKINTŐ

Aktív hétvége

A Szovjet Repülőtér Titkai Múzeumban interaktív hétvége megrendezésére került sor. Több százan, összességében több ezren látogattak el a rendezvényre.

Pénteken koncertek sora, szombaton veterán autós találkozó és ügyességi verseny megrendezésére került sor. Az eső ellenére sokan kíváncsiak voltak a rendezvényre.

Vasárnap gulyás ágyúban főtt az étel, előadások, élménybeszámolók tarkították a napot. A közös repülőtér látogatás annyi embert vonzott, hogy az autósor átért a szomszédos településre.

VII. Csillagászati hét

A legjobb csillagállásnak megfelelően szervezte az ez évi hetet Dr. Vida József. A pénteki napra esett a teljes holdfogyatkozás, mely egybe esett a Fürdők éjszakája programmal. Nagyon sok érdeklődő kereste fel a programokat a különböző helyszíneken. A fürdő területén az interaktív bemutatók, a Művelődési Házban az előadások, a rendezvény téren a távcsöves bemutatók nyújtottak felejthetetlen élményt az érdeklődőknek.

Nagy Istvánné

2018. november 9-én a Bod László Művelődési Házban a Körömvirág együttes szórakoztatta a közönséget.

VISSZATEKINTŐ

Testvér települési találkozó

A 2018-as találkozót a reneszánsz jegyében szerveztük. Olasz testvértelepülésünkről hívtunk meg nagyobb létszámú delegációt. Sajnos egy előre nem látható esemény miatt nem tudtak eljönni, így a programot gyorsan kellett átszerveznünk. Reneszánsz zenészek szórakoztatták nemcsak a találkozó résztvevőit, hanem a település vendége-

it is a fürdő területén. A Nádirigó népdalkör, a Berekfürdői Hagyományőrző Néptánccsoport és a Dalma Dance Klub tagozata színvonalas műsorral kedveskedett a résztvevőknek. Vasárnap egri kirándulással kedveskedtünk, mely osztatlan sikert aratott. A 4 nap alatt volt lehetőség barát beszélgetésekre, új ismeretségek megszerzésére.

IX. Bereki Vigasság

A Bereki Vigasság 3 napját mindenki nagy izgalommal várja. Ilyenkor vendégeink száma megszorodik, mindenkinek megsokasodnak a feladatai. A hagyományoknak megfelelően nappali hagyományőrző és gasztronómiai programokkal, este sztár fellépőkkel töltjük meg a programot. A Bereki Vigasság a település lakóinak összefogása miatt mindig sikeres, az éves program tervünk zászlós hajója.

Nagy Istvánné

Balogh Bertalan és Peredi Julianna gyűjteménye (Gerle utca 12. sz.)

Július 1-jén nyitott meg a Néprajzi Gyűjtemény kis falunkban, Berekfürdön a Gerle utcában. Julianna és Bertalan, a kiállítás megálmodói közös munkával alakították ki nyaralójuk udvarán ezt a csodálatos gyűjteményt a régi idők hagyományos tárgyaiból. Megyénk másik szegletéből, Pusztamonostorról költöztették át a lelküknek kedves emlékeket. Minden háttérrel maguk készítettek rendkívül ötletesen és esztétikusan.

Elkötelezetten és nagy szeretettel végzik a tárlatvezetést. A férfi hozzáértéssel magyarázta el ott jártunkkor, mire is használták régen ezeket az összegyűjtött eszközöket. Szívesen ismertette a használatukat, mai divatos szóval interaktív a bemutató.

- Ötletesnek tartom az elrendezést: nem egymásból nyílnak a helyiségek, s nem tárlókban sorakoznak a tárgyak.
- Bár csak 6 „helyiségről” van szó, tervezett útvonalon, kígyóvonalban haladhatunk előre, s minden lehetséges helyet kihasználunk, így a fejünk fölött is lóg látnivaló. A tárgyak bemutatásával szeretnénk felhívni a figyelmet a mezőgazdasági munka szeretetére, a múlt, a hagyományaink megbecsülésére, azoknak a fiatalok számára történő átadás fontosságára. Mindketten egyetértünk Babits Mihállyal: „Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad, annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.”
- Itt akár órákon át lehet bolyongani. Van itt könyv

az 1890-es évekből, régi pénzürmék, paraszti szerszámok, gépek. De milyen gépek!

- Működő gépek. Azért is más ez a kiállítás, mert itt mindenhez hozzá lehet nyúlni, olvasni, működésbe lehet hozni. Ezért is áll itt ez az öreg cséplőgép. Igyekszünk minél több gépet bemutató képessé tenni a látogatóinknak. Nem kerülte el a figyelmet a sorrendiség.
- A földművelés ősi tevékenység, a kezdetektől szerettem volna bemutatni a fejlődést. Bízunk abban, hogy gyűjteményünk megtekintése még színesebbé, tartalmasabbá teszi a Berekfürdön töltött szép napokat.

Ahol a gyerekek sem fognak unatkozni

Kulturált a környezet, amelybe ellátogathatunk délutánonként egy órától. A tisztaságon kívül a külön mosdó biztosítása, a német nyelvű ismertető, az ún. gyereksarok is (ötletes gyerekjátékokkal, melyeket a felnőttek is szívesen kipróbálnak) a felfedezés és rácsodálkozás élményét nyújtja.

Jó szívvel ajánlom figyelmükbe kedves olvasóinknak, rokonaiknak, barátaiknak, ismerőseiknek és az idelátogató vendégeknek a hat éven aluliaknak ingyenes, 18 éves korig 500 Ft-os, felnőtteknek 800 Ft-os, 15 fő felett 10% kedvezményes belépőjeggyel látogatható gyűjteményt. A tárlatvezetés állandó és ingyenes.

A Balog és a Kóródi házaspár

20 ÉVES A DALMA DANCE CLUB

A Dalma Dance Club 1998-ban indult Győrfi Dalma vezetésével Törökszentmiklóson. Több településen működik állandó tánciskolájuk. Berekfürdőn az Önkormányzat támogatásával 2014 áprilisától táncolhatnak a gyerekek. Kerekes Petra tánc-tanár indította el a mazsorett csoportot 2014 októberében és azóta is a tagozat vezetője.

2015 februárjában a lelkes táncosok már részt vettek az első versenyükön, ahol minden korcsoport a dobogón végzett. Azóta minden tanévben három-négy alkalommal mérettetik meg magukat a csoportok.

A Dalma Dance Club S.E. 20. éves fennállását ünnepelte Szolnokon egy fergeteges gálaműsorral 2018 júniusában, ahová minden tagozat filmzenékre készített show táncát mutatta be, majd a tanári kar kánkán, spanyol és mix összeállítását is láthatták a gyermekek és a szülők. A gálaműsort egy össztánc zárta konfetti ágyúkilövésével és a szülinap torta elfogyasztásával.

A nagyszabású rendezvény után a bereki gyerekek folytatták a munkát, hiszen rájuk még az év hátralévő fellépései vártak: testvérvárosi találkozó, Bereki Vigasság, Falunap, Tepertő és Pörce Fesztivál, Idősek Világnapja stb.

2018 júniusában lehetőséget kaptunk a tagozat nagy csoportjával, hogy részt vegyünk egy nagyszabású fúvószenekari találkozón. Hatalmas sikert arattak a gyerekek és vastaps követte magyaros koreográfiáikat. Itt is szeretnénk megköszönni a csíkszentkirályi polgármester úrnak,

Székely Ernőnek a lehetőséget, Nagy Istvánné Művelődési Ház vezetőnek, Berekfürdő Önkormányzat képviselő testületének és Varga Csaba gépkocsi vezetőnek, hogy részesei lehettünk a rendezvénynek.

Ebben az évben is részt vettünk a Tiszafüredi Halas napokon, ahol a nagyokkal és a kicsikkel a Dalma Dance Club S.E. tanáraival együtt vettünk részt a felvonulási menetben.

A gyerekek következő megmérettetése 2018. december 8-án a Törökszentmiklóson megrendezésre kerülő Mikulás Kupa versennyel folytatódik, ahol 16-szor állnak majd a táncterre modern tánc és mazsorett koreográfiáikkal.

A gyerekek minden héten pénteken 16:30-20:00 próbálnak a Bod László Művelődési Házban. Folyamatosan várjuk a táncolni és mazsorettezni vágyó lányokat és fiúkat 4 éves kortól, hiszen hozzánk folyamatos a beiratkozás.

Köszönjük a támogatóinknak az eddigi önzetlen segítségét:

Berekfürdő Községi Önkor-

mányzat képviselő testületének, Varga Csaba gépkocsi vezetőnek, a Berek-Víz Kft.-nek Perge József ügyvezető úrnak, Kékesi Ferencnek és Kékesi Ferencnének ('Feri lángos'), Ifj. Hubai Imrének (Park étterem), Kovács S. László vállalkozónak, Szász Tibor Berekfürdő Önkormányzati képviselő úrnak, Hubai Imréné Margit néninek, a Bereki Irodalmi Társaságnak, Bakos Józsefnek és Koszna Anitának, Kókai Sándorné Évának (ajándék bolt).

A szülők önzetlen támogatása a gyerekek felé és külön köszönjük Szabó Renáta szülőnek a gyönyörű és változatos sminkeket, hajakat minden egyes fellépésen és versenyen.

ÁLDOTT, BÉKÉS BOLDOG KARÁCSONYT ÉS SIKEREK-BEN GAZDAG BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNNAK a berekfürdői Dalma Dance Club S.E. gyerekei, szülei és Kerekes Petra (tagozatvezető).

Csapóné Havasi Katalin

KÉT VILÁG PEREMÉN I.

1. FEJEZET 2. RÉSZ

„A fiú csak este tér magához egy idegen helyen. Óvatosan felül és megnézi a sebét, ami különös módon teljesen begyógyult.

- Álmodtam volna?

- Nem álmodtál, majdnem meghaltál az ostobaságod miatt – lép be a lány.

Mark nem igazán érti a dolgot.

- Megmentettél?

- Miattam álltál a lény elé, tartoztam ennyivel. A sebeidet is elláttam.

- Miként gyógyult be ilyen gyorsan?

- Arról nem beszélhetek.

- Mi volt az a lény, amivel küzdöttél?

- Arról sem beszélhetek.

- Na, mindegy... Egyébként nyugodtan hagyhattál volna meghalni, értem úgyse lett volna kár.

A lány ebben a pillanatban felfofozza a fiút.

- Ezt meg se hallottam! Hidd el, hogy a te haláloed is fájdalmat okozna valakinek, még ha te nem is tudod elhinni.

- Nagy ügy...

A lány sóhajt egy nagyot.

- Jobb, ha most hazamész, a szüleid biztos aggódnak már.

- Évek óta egyedül élek.

- Talán árva vagy?

-A vér szerinti szüleimet nem ismerem, nevelőszülőknél nevelkedtem három évvel ez előttig. Akkoriban volt egy autóbaleset és csak én éltem túl.

- Ez olyan szomorú.

Mark megvonja a vállát.

- Már hozzászoktam az egyedüléléhez.

A fiú maga sem érti, miért oszt-

ja meg ezt az információt, de a lány megbízhatónak tűnik. A lány csak hümmög párat, majd az ablakhoz lép.

- Azért légy óvatos hazafelé menet, nehogy megint átélj valami borzalmat!

Mark sóhajt egyet, majd elindul az ajtó felé, de a lány megállítja.

- Azt hiszem, kihagyunk egy fontos dolgot, a bemutatkozást.

- Mark Hamilton vagyok –válaszol a fiú anélkül, hogy megfordulna.

- Hívj csak Sorának!

- Rendben. Akkor most távozzom.

Mark ezután elindul hazafelé és kicsit sietősre veszi, mivel már kezd beesteledni. Kedvetlenül halad el az emberek között, szerencsére gond nélkül hazaér.

Mark leül az íróasztalához, hogy megcsinálja a háziját, ekkor azonban valami váratlan esemény szemtanúja lesz.

- Vigyázat! – kiált valaki lágy hangon, majd betöri az ablakot és a fiú ágyára zuhan.

Mark annyira meglepődik ettől, hogy a székről is leesik.

- Ez fáj! – szedegeti a rövid, barna hajtincseiből az üvegszilánkokat a lány.

Percekig ezzel foglalkozik, nem is figyel a környezetére. Hófehér selyemruhája néhány helyen elszakadt, apró fehér szárnyai is megtépázottak egy kicsit. A lány ezután felkel az ágyból és nyújtózkodik egy kicsit, ekkor veszi észre a rémült fiút.

- Sajnálom, nem akartam rád ijeszteni. Menekültem egy bu-

kott angyal elől és sajnos elbánt velem. Hoppá, erről nem lenne szabad beszélnem!

A lány ezután megpróbál elmenni, de ekkor összeesik. Mark nem tud mit tenni, az ágyára fekteti a lányt és szemmel tartja.

- Ez a nap egyre furcsább –jegyzik meg halkan.

Ezután a fiú összeszedi az üvegszilánkokat, miközben morgolódik.

- Csukd be az ablakot, hideg van! –szól a lány félálomban.

- Talán ha nem törted volna be, akkor lenne mit becsuknom, idő óta –válaszol Mark dühösen.

Az idegen nem válaszol egy szót se, halk szuszogása jelzi, hogy ő már az álmok világában van. A fiú sóhajt egy nagyot és ideiglenes megoldásként ragasztószalaggal egy kartonlapot rögzít az ablakkeretre. Ekkor azonban dühös kopogás hallatszik a bejárati ajtón. Mark azonnal az ajtóhoz siet és kinyitja. Egy ideges középkorú férfi várakozik ott, aki kissé kövérkés, a haja is elég őszes.

- Mi volt ez a csörömpölés?

- Véletlenül kitört egy ablak.

- Ugye tudod, hogy a cserét neked kell fizetned?

- Nem lesz gond.

- Remélem is. Eddig nem volt veled semmi probléma, szeretném, ha így maradna továbbra is.

Miután a férfi távozik, Mark megkönnyebbülten huppan le az előszobai kanapéra.”

(Folytatása következik)

Gali Lajos

KÉPES KRÓNIKA

VII. TEPERTŐ ÉS PÖRC FESZTIVÁL

2018. november 17.

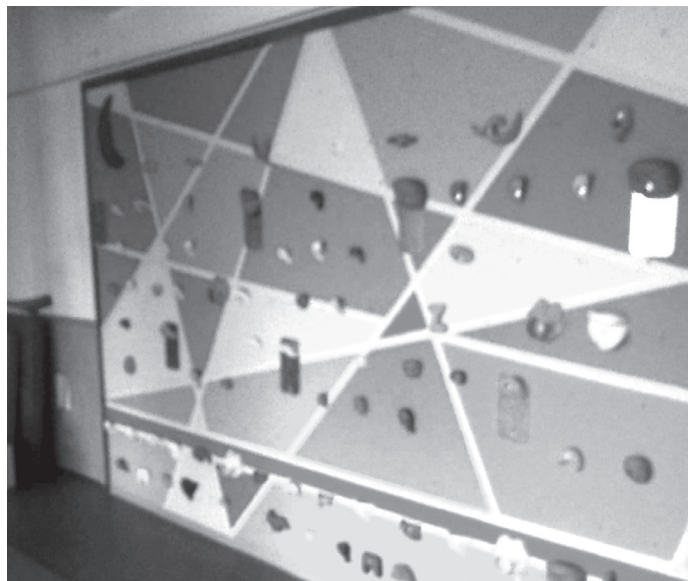

MÁSZÓFAL AZ ÓVODÁBAN

Óvodánk ez év nyarán egy igen különleges, modern mozgásfejlesztő eszközzel, egy mászófállal bővült. A speciálisan óvodásoknak tervezett 2,5 m magas és 5 m hosszú fal a tornateremben kapott helyet. Az eszköz kiválóan alkalmas gyermekeink szenzor motoros érzékének fejlesztésére. A mászófal felületén elhelyezett különböző információs táblák segítségével motiváljuk a gyerekeket a napi foglalkozások alkalmával. Ezek lehetnek kézügyességet fejlesztők, de alkalmasak a tanulást szorgalmazó foglalkozások, számok, formák felismerésére is. A mászás során a kifüggesztett információs táblákon párosíthatnak, halmazokba rendezhetnek, ezáltal folyamatosan fejlődnek a kicsinyek, akik ezt az eszközt nagyon kedvelik. Nem telik el úgy nap, hogy ne használnánk a mászófalat, amellyel egyidejűleg fejlesztjük a fiatal elmét és a megerősödésre váró testet.

A beruházás (935000 FT) az Önkormányzat jóvoltából valósult meg, amit ezúton is köszönök Polgármester Úrnak és a Képviselőtestületnek a gyermekek és az óvodai dolgozók nevében.

Szendreiné Kürti Judit
óvodavezető

Gólyahír

ifj. Bihari Szabolcs, Fazekas Anna, Hosszu Léna,
Kerekes Hanna, Pásztor Petra, Pereczár Emma,
Sári Noémi, Seres Sándor Norbert

EGY BEREKI MAGYAR REKORDER

A Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) minden évben kupával ismerik el az az évben legnagyobb halat fogó horgászt. Ezt a kupát a 2017-es fogása alapján idén egy bereki horgász, a remekül sakkozó Kocsis István érdemelte ki amur kategóriában. De kezdjük az elején!

- Mikor és kivel horgászott először?
- Több mint 50 éve horgászom. Nálam is úgy kezdődött, mint abban az időben sokaknál. Nem volt számítógép, hát irány a foci, a sakk és persze a pecázás. Nem kellett messzire menni, hiszen akkor még minden nagyobbacska vízben lehetett halat fogni. Persze nem telepített pontyokat, harcsákat. A Méhecskében és a bekötő út melletti hosszúkás mederben is lehetett keszeget, kárászt és törpe harcsát fogni.

- Kellett-e engedély akkoriban hozzá?
- Ezekhez a kis vizekhez nem kellett, de ha nagyobb halra ment a horgász, akkor érdemes volt belépni valamelyik egyesületbe. Így lettem én is a Kunhegyesi Horgász Egyesület tagja, amivel már kijárhattam a Kakatra és a Nagyunsági-főcsatornára is. Közben a hajdúszoboszlói Bocskai Horgász Egyesületbe is beléptem, így már a Hortobágy-Berettyó-csatornán is pecázhattam. Aztán Berekfürdőn is megalakult a horgász egyesület, aminek az első elnöke én lettem.

- Milyen csalit szokott használni?
- A csali függ attól is, hogy mit szeretne fogni az ember. Én legtöbbször főtt, konzerv- és mézes kukoricát használok.

- A rekord méretű amurt is ezzel fogta?

- Igen, mézes kukorica volt a csali, ráadásul vékony (0,25 mm-es Monofil) zsinóron volt. A fázasztás 20-25 percig tartott, de mivel egyedül voltam, a kiemelés nehezen sikerült. A stég és a vízszint között kb. 60 cm szintkülönbség van, így lehasalva nagy nehezen sikerült kiemelnem. Már ekkor láttam, hogy rekord közeli halat fogtam, így aztán telefonáltam az ellenőrnek. Az összesereglett szomszédok jelenlétében lemértük az amurt, a 104-106 cm-es állat 28,8kg-ot nyomott.

- Egyáltalán hol lehet ekkora halat fogni?
- 1980-ban Békésszentandrásán, a Holt-Körös partján vettünk egy telket. Erre építettünk egy nyaralót saját erőből, baráti-munkatársi összefogással. Oda szoktam lejárni, mivel az udvar vége a Kákafoki- holtághoz ér. Oda csináltam egy stéget, és ott fogtam azt az amurt. Máskor is volt már 17-22 kg-os fogásaim, melyeket le mérés után visszaeresztettem az éltető vizükbe.

- További sok sikert kívánok a horgászáshoz, és mivel most már jönnek a zord idők, irány a sakktábla, ahol hasonló eredményeket kívánok!

Kóródi László

LELKI SOROK

A hideg szürkesség mindjárt meghozta a kedvem az adventi és a karácsonyi díszítéshez. Miért is kellene még olyan sokáig várni – gondoltam -, hiszen olyan sötét van már, miért ne gyűjthetnánk meg a fénygirlandokat egy kicsit hamarabb? A fénygirlandok meggyújtásának pontos ideje szerencsére nincs előírva. Olyan sötét van már 4 órakor is, hogy aki erre jár és benéz a templomkertbe, hadd örüljön, mikor a hideg téli estén meglátja a fényeket, vagy a busszal utazók biztosan örülnek, mikor munkahelyükről vagy a bevásárlásból hazafelé tartva látják az adventi fényeket a templomon, a kertben, majd egyre több és több helyen. Emiatt is, a fények miatt is szeretem ezt az amúgy hideg, sötét, sokszor kellemetlen időszakot. Jó tenni azért is valamit, hogy szebb legyen, jobb legyen, hogy örömet okozunk másoknak.

Szeretem, amikor meggyújtjuk a gyertyákat. Bent a templomban van egy nagy, régi adventi szalma koszorúnk szépen feldíszítve, ahogy kell, aranszínű díszekkel, angyalokkal, szalagokkal. Vasárnapról vasárnapra énekszóval, imádsággal gyűjtjük meg sorban a gyertyákat. A fény növekedésével egyre nagyobb lesz az örömünk, egyre közeledünk Karácsony ünnepéhez, Jézus Krisztus születéséhez. Hiszen minden ezért van, hogy

lélekben készülni tudjunk Jézus születésére. Lassan, csöndesen, kezdetben még a sötétben, aztán lépésről-lépésre egyre inkább a fény felé haladunk.

Advent különös ideje az évnek! Ez a négy hétig tartó időszak, a kisbőjt ideje sok érdekes meglepetést tartogat a számunkra. Kalandos, izgalmas, meglepetésekkel teli idő. Még ha leginkább magunkban, de szoktunk hangoosan énekelni, elővesszük a régi recepteket, sütünk valami olyat, amit a család ilyenkor, csakis ilyenkor szokott. Felhívjuk, akit már olyan régen föl kellene hívunk, és érdeklődünk hogyléte felől. Reméljük, hogy kedvesen szól majd a hangja, elfelejtette már azt a régi összezördülést, vagy ha nem, a beszélgetés végére mindketten békességet érzünk majd a szívünkben. Aztán csak azon kapjuk magunkat, hogy képeslapot írunk, csak nem találjuk a címet, hová is tettük, majd segít az unoka, neki jobb a szeme. De jó lenne meglátogatni a rég nem látott jó ismerőst, barátot, rokont! És a hideg ellenére belekezdünk, elindulunk, meg tesszük és már nem is fázunk, már a gondolattól is felmelegedett a szívünk. Teszünk valami jót magunknak és másoknak, megmelegsik tőle a lelkünk, a szívünk megtelik örömmel.

Egész nap dúdolunk egy dallamot, emlékeink között keresve a szövegét, ami most még csak

foszlányokban jut eszünkbe és tessék, egyszer csak teli torokból énekeljük a régen tanult karácsonyi éneket. „Krisztus Urunknak áldott születésén, angyali verset mondunk szent ünnepén...” És eszünkbe jutnak a régi karácsonyok, lehet, egyszerűbbek voltak, mint a maiak, de ott volt a mélyén akkor is Jézus születésének titka, együtt énekeltek csöndesen a karácsonyi éneket, együtt imádkoztunk. Még az is lehet, hogy újra meglepjük magunkat és megnézzük, milyen is az a szalmából készített régi, de aranyos díszekkel felaggatott koszorú!

Istentől megáldott, örömeiben gazdag karácsonyi ünneplést és új esztendőt kívánok!

Dr. Csoma Judit Margit
református lelkész

Örülünk, hogy sokan voltak, akik az elmúlt esztendőben is részt vettek a Berekfürdői Református Gyülekezet életében az istentiszteleteken, az ünnepi alkalmakon, és az egyházfenntartói járulék befizetésével részt vállaltak a gyülekezet életének fenntartásában.

Az ünnepi istentiszteletek vasárnap és ünnepnap délelőtt 9 órakor kezdődnek. Szentes-tén, december 24-én a gyerekek karácsonyi műsora délután 4 órakor kezdődik. Tiszta szívvel várunk mindenkit.

BÚCSÚZUNK

„Nem múlnak ők el, akik szívünkben élnek, / hiába szállnak árnyak, álmok, évek, / ők itt maradnak bennünk csöndesen még ...” (Juhász Gyula)

Grabisna Magdalena, Szabó István, Szilágyi Róbert Pálné, Györfi Lajos, Kurucz Anita, Kiss Jánosné (Kiss Szilvia), Fodor József, Genge Endre Rezső, Háló Péterné, Mari Antal

SZÉPÜLŐ INTÉZMÉNYEINK

Az önkormányzati tulajdonú intézményeink fenntartása jelentős terhet ró a költségvetésre, kiváltóképp a téli időszakban. Ennek oka főleg az épületek rossz energetikai adottságaiból adódik. A település legtöbb közintézménye elavult, a kor követelményeinek nem megfelelő. A szigetelés hiányossága miatt az épületek fűtése során magas a hő veszteség, ez megakadályozza a komfortos hőmérséklet elérését az

Minisztérium Terület és Településfejlesztési Operatív Program keretén belül az Önkormányzati épületek energetikai korszerűsítésére, melynek során bruttó 104.880.510 Ft támogatásban részesült.

Több kötelező feladatot ellátó intézmény korszerűsítésére kerül sor a pályázatban, annak érdekében, hogy ezzel a költséghatékonyság mellett a megújuló energiafelhasználást is erősítse.

felújítását, aminek egyik lépcsője a fent említett intézmények épületeinek energetikai racionalizálása. Hosszú távon az önkormányzat célja, hogy a lehető legnagyobb mértékben önellátóvá tudja tenni épületeit, azaz minél kisebb mértékű legyen a költségvetési forrásoktól való függés. A megújuló energiaforrások kiaknázása révén a fenntartási kiadások idővel minimalizálódnak, az így megtakarított

épületekben. A kazánok egy része szintén elavult, hatásfoka jelentősen csökkent az elmúlt években. A két tényező együttesen eredményezi a magas költségeket.

Településünk elkötelezett a megújuló energiaforrások hasznosításának propagálásában és lehetőségeihez mértén kiveszi részét a környezettudatos megoldások alkalmazásában is, ezért pályázatot nyújtott be a Nemzetgazdasági

A projekt során a Polgármesteri hivatal, valamint az Általános Iskola („A” és „C” épület) kerül korszerűsítésre 2018. november 30. napjáig.

A projektben szereplő minden épület tekintetében komplex energetikai (hőszigetelési, nyílászárócsere, fűtőkorszerűsítési és napelemes rendszer) fejlesztés történik.

A település több lépésben igyekszik kivitelezni közintézményeinek

pénz pedig egyéb fontos célokra lesz hasznosítható és átfogó programok is finanszírozhatóvá válnak.

Közvetlen célként tehát magának az épületeknek a kor követelményeinek való megfeleltetése jelenik meg, ami közvetett módon a kiadások csökkentése révén hozzájárul majd a település további fejlesztési terveinek finanszírozásához.

Potornainé Szűcs Katalin
aljegyző

VISSZATEKINTŐ

Nyári gyermek sakktábor Egyed Zsolt vezetésével

XI. Nemzetközi sakkverseny 09.13-16

Most sikerült megnyernem a XI. Berekfürdői Ősz sakkversenyt. Természetesen a feleségem, Zsuzsi Hajdúné is nagyban hozzájárult a szép sikeremhez - amit köszönök neki - mint nélkülözhetetlen szekundánsom, aki minden hajnalban útba indított a versenyre. A tavaszi berekfürdői versenyen még csak második voltam az első helyezett ukrán odesszai Aleskey Bogachov mögött azonos pontszámmal holtversenyben ugyan, de egy hajszálnyival rosszabb finomított Bucholcz pontszámítással. Amúgy mindenkinek tudom ajánlani a berekfürdői versenyeket tavasszal, ősszel! Most december végén lesz ott egy rapid verseny is. Ha nem megy a sakk, az ország egyik legjobb - ha nem a legjobb - gyógy- és strandfürdőjében pihenheted ki a sakkozás fáradalmait szinte ingyen, mint a verseny résztvevője. Az utcán ismeretlen emberek előre köszönnek Neked, sőt a futók is a bicikliúton, ha éppen azon szottyán kedved Karcagról Berekfürdőre átfutnod, mert a buszod túl soká indul, mint nekem 2 nap is, mikor a csatlakozó buszod már nem tudod elérni. Sőt, az egyik nap a verseny főszervezője, Zsolt Egyed hirtelen melletted fékez és kocsival szállít a verseny helyszínére. Természetesen a futás nem kötelező és az idősebbek hamarabb abbahagyhatják. Jut eszembe, volt egy kiváló, mindig a helyzet magaslatán álló versenybírónk, Péter Varga is. Szívélyes szállásadók, szuper szállások, amit én ugyan nem szoktam igénybe venni, de tudom, mert korábban volt már ott szállásom. A versenyen volt ital és pogácsa, jó hangulat, jó idő, sőt közkívánatra legközelebb sütemény is lesz. Szóval, gyors és rugalmas szervezés, baráti a légkör, és ha még a sakkozás is megy, akkor nem kívánhatsz többet.

Hajdú István

XIII. Sárrét Kupa Sakkverseny

Örömmel számolunk be arról, hogy szeptemberben a tetétleni „B” csoportos sakkversenyen Kurucz János II. helyezést ért el. Gratulálunk sikeréhez!

Meghívó

2019. január 12.

Bereki Sakktársak Vándorkupája

Január 12-én szombaton 9 órakor szeretettel várunk minden sakk iránt érdeklődőt a Bod László Művelődési Házba! A bereki felnőttek és a gyerekek külön kategóriában versenyeznek.

NYÁRI SPORTTÁBOR 2018.

Idén a Berekfürdői Veress Zoltán Általános Iskola tanulói két nyári táborban is részt vehettek pályázati keretek között. Az egyik ilyen tábor volt a nyári sporttábor, mely a Kátai Gábor Kórház szervezésében történt lebonyolításra. A hétfőtől vasárnapig tartó programok több mint 30 gyerek számára adott lehetőséget a mozgás megszerettetésére. Helyszín a Berekfürdői Gyógy- és Strandfürdő volt, a háromszori étkezésünket, pedig a Banyai Halászcsernye biztosította. Ezúton is szeretnénk megköszönni önzetlen segítségüket. A gyerekek változatos programokon vehettek részt. Volt kerékpártúra, számháború, homokfoci, strandkézilabda, kézműves foglalkozás, és séta a karcagi Lombkorona Sétányon. A nyár forró perceit pedig, a fürdő élménymedencéjében

töltöttük. A reggel 8-tól délután 16 óráig tartó foglalkozások a gyerekek elmondása szerint változatosak, élményszerűek voltak. Bízunk benne, hogy jövőre is lehetőségünk nyílik hasonló programok megszervezésére.

**Bánhegyi Tamás és
Cseke Réka**

ILLA BEREK – Berekfürdő önkormányzatának negyedéves lapja

•Felelős kiadó: **Berekfürdő Község Önkormányzata**, 5309 Berekfürdő, Berek tér 15.

•Szerkesztő bizottság: Hosszu András, Kóródi Lászlóné, Kóródi Csilla, Hosszu Zsanett

A szerkesztőség címe: 5309 Berekfürdő, Móricz Zsigmond u. 16/A; Telefon: 06/59-319 - 068; Hosszu András: 06-30-627-7927

E-mail: kkanal@indamail.hu

•E számunk szerzői: A Bod László Művelődési Ház dolgozói, a Polgármesteri Hivatal dolgozói, Csapóné Havasi Katalin, Dr. Csoma Judit, Hajdú István, Keresztes Ágnes, Kóródi László, Koszna Anita, Nagy Istvánné, Potornainé Szűcs Katalin, Sinka István, Szendreiné Kürti Judit

•Nyomdai munkálatok: **Karcagi Nyomtan Nyomdaipari Kft.**

Felelős vezető: Nagyné Tankó Tímea,

5300 Karcag, Kertész József u. 20. sz. Tördelés, tipográfia: Mátyus Ferenc. Telefon: 06/59-503-103